

тързаемъ-тъ вѣскъ; искупени-тъ съ едникъ-тъ кръвъ Христовъ и ожидаѣщи-тъ едно-то наслѣдіе, не могатъ да презиратъ другъ друга, и когато имѣтъ миръ съ Бога, не могатъ да пѣматъ миръ помежду си.

3) Мжъ-тъ е длъженъ да глѣда всякога на своѣхъ-тъ женъ като на помощницъ, да има и нейный свѣтъ и съгласіе-то ѣ въ дѣла-та семейны, и да ги прѣима съ уваженіе и вниманіе; а въ случай когато не находитъ свѣта ѣ основателенъ, длъженъ е да ѣ объяснява това безъ наскърбяваніе.

4) Той не трѣбъ да предуставя всичкъ-тъ грижъ за дома и семейство-то на едниъ-тъ женъ, макаръ тя и да была благоразумна; зачото той е глава-та на женъ-тъ и на цѣлый домъ; слѣдователно обязанъ е да има печеніе за хранъ-тъ, облекло-то и обдржаніе-то на женъ си, да ѣ подава помощь, да ѣ защищава отъ наскърбяванія и да ся занимава за нейно-то добро като за свое собствено (Еф. 5. 25, 29); да глѣда за порядока на кѣщъ-тъ и да промышлява не само за настоящее-то, а и за бѣдѣще-то благосѣостояніе на домо-чадіе-то си до колкото позволява вѣра-та и упованіе-то на Бога (1 Тим. 5. 8). 5) Нѣ той е длъженъ да ся занимава не само за земно-то благо на семейство-то си, нѣ найпаче за вѣчно-то, и своя домъ да направи домашнъ църкъ, въ коѣхто да бы, чрѣзъ молитвы, славословія и добры дѣла, ся прославляло имя-то на Отца Небеснаго.

§ 335. Обязанности-тъ само на женъ-тъ.

1) Жена-та е длъжна да бѣде послушна и покорна на мжжа, като на своѣхъ главъ и началникъ, кой-то ѣ е отъ Бога поставенъ (Быт. 3. 16; еф. 5. 22-24; кол. 3. 18; 1 Тим. 2. 5; 1 Печр. 3. 1; сир. 25. 24). Макаръ тая покорность кѣмъ мжжа е тяжка за оныя жены, въ кои-то е горделиво желаніе-то повече да господствуютъ, неже да ся повинуватъ, нѣ жена-та христіанка глѣда на обязанность-тъ си за послушаніе-то на мжжа, като на повелѣніе Божіе.

2) Жена-та е длъжна да има изыскуемо-то почитаніе кѣмъ мжжа (1 Печр. 3. 6) и да го уважава не само за неговы-тъ качества и характеръ, а заради че Богъ е това заповѣдалъ.

3) Жена-та е длъжна да ся старае да угодява на мжжа во всичко, колкото е възможно съ всичкы силы, да облѣгчава занятіята му, да сподѣля скърби-тъ и нещастія-та и съ кротость да правя недостатки-тъ му; тя трѣбъ твърдо да е убѣдена, че за умягчаваніе-то суровинъ-тъ на мжжа отъ нейнъ странъ нѣма по-силно средство, освенъ благовременно-то мълчаніе, устѣпчивость, скромность-тъ на лице-то и уста-та, ласкавы-тъ свѣты и просьбы, наконецъ търпеніе-то и кротость-тъ — съ едниъ рѣчь по тѣкѣвъ начинъ да дѣйствиува во всичко, чтото всякога да показва кѣмъ мжжа нѣжнъ-тъ любовь, длъжнъ-тъ покорность и вѣрность.

4) Тя е длъжна да бѣва ревностна и неутомима въ попеченіята за кѣщъ-тъ, и въ надлѣжаще-то въспытаніе на дѣтца-та; длъжна е да въспытава въ себѣ и распространява въ домочадіе-то живото и истинно-то благосѣіе и съ всичкы силы да съхранява себе отъ пороцы, свойственны-тъ на женскій полъ, какви-то сѣ напр.